

College van beroep voor de examens

U2016/02438/MIC
CBE 2016-003

Verzonden: 30 maart 2016

Zaak 2016-003

Datum uitspraak: 16 maart 2016

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellante,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examiner van de cursus Sociale zekerheidsrecht (R60311), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

1. Bij brief d.d. 10 december 2015 is namens de Commissie voor de examens aan appellante medegedeeld dat zij op grond van het door haar behaalde resultaat (6) op de tentamenzitting van 9 november 2015 van de cursus Sociale zekerheidsrecht heeft voldaan aan de eisen die aan het desbetreffende tentamen worden gesteld.
2. Appellante heeft hiertegen (formeel) beroep ingesteld bij brief d.d. 29 december 2016 (met bijlagen), door het College van beroep voor de examens (hierna te noemen: het College) ontvangen op 4 januari 2016.
Dit beroep heeft zij, zowel inhoudelijk als voor wat betreft het inzenden van nadere stukken, aangevuld bij brief d.d. 5 februari 2016, door het College ontvangen op 5 februari 2016.
3. Op 7 januari 2016 heeft het College verweerders verzocht om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is.
4. Bij brief d.d. 20 januari 2016 hebben verweerders appellante medegedeeld niet terug te komen op hun eerdere beslissing en daarbij appellante verzocht aan te geven of zij haar beroep al dan niet wenst door te zetten.
5. Bij brief, door het College ontvangen op 15 februari 2016, heeft appellante aan het College kenbaar gemaakt dat zij haar beroep wenst door te zetten hetgeen op 19 februari 2016 aan verweerders is doorgegeven.
6. Verweerders hebben op 24 februari 2016 een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
7. Bovengenoemde stukken van appellante en het verweerschrift met bijlagen zijn aan deze uitspraak gehecht.
8. Het College heeft het beroep van appellante behandeld in een openbare zitting op 16 maart 2016 te Heerlen, alwaar appellante in persoon is verschenen. Namens verweerders zijn verschenen mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, jurist Commissie voor de examens en is de heer mr. dr. J.H. Ermers, plaatsvervangend examiner van de onderhavige cursus, op zijn verzoek telefonisch gehoord.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appellante afgelegde tentamen van de cursus Sociale zekerheidsrecht. Appellante heeft bezwaren tegen de beoordeling en waardering van haar antwoord op de open vragen 1d en 1f. Voor de tekst van deze vragen en het antwoordmodel wordt verwezen naar de bij deze uitspraak gevoegde bijlagen.
3. Appellante draagt ter hoorzitting een pleitnota voor, welke aan deze uitspraak is gehecht. Zij benadrukt daarbij onder meer dat de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep van 24 juni 2009 - waarnaar in vraag 1d wordt verwezen - niet is opgenomen in de opsomming van jurisprudentie van het elektronische werkboek, dat vraag 1f door appellante is opgevat als een vervolgvraag van vraag 1e en niet – zoals de examiner bedoeld heeft – als een zelfstandige vraag, alsmede dat zij de minnelijke schikkingfase ziet als een vorm van onderhandelen.
4. Onder verwijzing naar het verweerschrift geeft de examiner ten aanzien van het beroep tegen vraag 1d aan dat de verplichte literatuur - naast o.a. het elektronisch werkboek – eveneens het boek Socialezekerheidsrecht omvat waar het betreffende arrest uitvoerig in wordt behandeld; de examiner vermag dan ook niet in te zien waarom het arrest aparte vermelding zou behoren te hebben in het elektronisch werkboek.
Dat vraag 1f gezien kan worden als een vervolgvraag kan de examiner zich voorstellen maar dit laat zijns inziens onverlet dat het antwoord op de vraag niet volledig was.
5. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
6. Zoals het College reeds meermalen heeft overwogen kunnen bij de waardering van antwoorden op open vragen de oordelen van redelijk denkende personen uiteraard binnen zekere grenzen uiteenlopen, zonder dat daarbij kan worden gezegd dat die oordelen zelf onredelijk zijn. Het College dient te beoordelen of verweerders bij de beoordeling en waardering van het door appellante gegeven antwoord op de open vragen al dan niet de hier bedoelde grenzen hebben overschreden.
Gezien de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting is het College tot de bevinding gekomen dat het door de examiner gegeven oordeel met betrekking tot de bestreden open vraag 1d de hier bedoelde grenzen niet te buiten is gegaan. Met betrekking tot de bestreden open vraag 1f is het College tot de bevinding gekomen dat het voor de beantwoording verschil maakt of de vraag opgevat moet worden als een op zichzelf staande vraag of als een vraag (1f) die gelezen moet worden in het verlengde van de reeks vragen of antwoorden (1a tot en met 1e) die daaraan vooraf zijn gegaan. Het College is van oordeel dat gelet op de opbouw van deze vraag en de samenhang tussen de vragen 1a tot en met 1e, appellante in redelijkheid ook vraag 1f als onderdeel van de casus heeft gelezen en niet als een op zichzelf staande vraag met een niet juiste beantwoording tot gevolg.
7. Appellante heeft bij het doorzetten van haar beroep aangegeven dat verweerder en zij niet tot een vergelijk zijn gekomen in de fase van de minnelijke schikking. Het College merkt daarbij op dat het wettelijke begrip minnelijke schikking niet mag worden verward met onderhandelen; bij minnelijke schikking wordt door verweerder en appellante veeleer beoogd vast te stellen of er iets aan is van het beroep en niet onderhandelen om er samen uit te komen.
8. Het voorgaande leidt, nu voorts niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een ander oordeel zouden kunnen leiden, tot de volgende beslissing.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond voor de beoordeling van vraag 1d en gegrond voor de beoordeling van vraag 1f en vernietigt het besluit van verweerders d.d. 10 december 2015. Het College draagt verweerders op om binnen 14 dagen na de datum van (toezending van) deze uitspraak een nieuwe beslissing te nemen.

Het College veroordeelt verweerder in de door appellante gemaakte proceskosten op basis van artikel 1 sub c en d van het Besluit proceskosten bestuursrecht ter hoogte van € 167,47 (zijnde reiskosten op basis van artikel 11 lid 1 sub d van het Besluit tarieven in strafzaken 2003 ter hoogte van retour 2^e klas Haarlem Spaarnwoude / Heerlen van € 51,80, retour station Heerlen / Zuyd Hogeschool van € 2,62, vermeerderd met 7 uur verlet x € 16,15) waarbij wordt afgezien van vermindering op grond van het feit dat appellante gedeeltelijk in het gelijk is gesteld.

Aldus gedaan door mr. dr. J.M.E. Derks, voorzitter, dr. E.E. den Hartog-de Haas en A.G. Vermaat LLB, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.J.F.A. Engels, secretaris, en in het openbaar uitgesproken door mr. dr. J.M.E. Derks op 16 maart 2016.

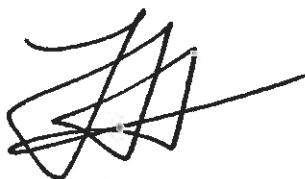
w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

mr. J.J.F.A. Engels

mr. dr. J.M.E. Derks

voor eensluidend afschrift,

mr. J.J.F.A. Engels

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag